

Живот у опасним временима

Некад су само утеривали дугове и Јурили неверне партнере, а данас...

На крају следе улице, у подножју једног од београдских мостова, нема случајних пролазника. Призор није пријатан чак ни са пристожне удаљености. Неколико ротвајера иза челичне мреже, опруштених у поподневном дремезу, без грешке ће препознати корак

узења упркос тешкој концентрацији буке камиона и аутобуса који се сливају Карађорђевог улицом. Пет, шест момака у прним униформама, као командоси, стоје у ставу мирно испред беле, приземне зградице. Не проговарају први. Уместо добродошлице, само ће упитно дићи обрве.

– Ово су опасна времена. Не жамико у филму, него у стварности – не шали се исто тако униформисан Гојко Радојчић, заменик директора детективске агенције „Феликс“, док демонстрира војнички режим кадрове хиџерачије и дисциплине у скромној канцеларији без и једног сувилног папирџића на столу: кафу наручује преко „радиола“, а разговор не започиње док не стигне број „07“. И са једном нулом мање, јасно је да се чека главни – гласа и директор Владимир Станковић.

Призор је надреалан. Ништа мање од данашњег жи-

вота, тврде у овој агенцији у којој нећете видети ништа од модерног пословног декора. Атрактивне секретарице у мини сукњама не уклапају се у мото „ред, рад и дисциплина“. Другачије, напомињу, не би опстали 12 година у граду у коме су главне улоге одавно преузели негативци и чијим се улицама слободно шетају разни „манџици и лудаши“.

Прошла су времена кад су београдски детективи углавном утеривали дугове и Јурили неверне партнере по Кошутњаку, слаже се и Ранко Вукомановић, директор агенције „Бонд“. У пријатном амбијенту локала, смештеном у једном тржном центру, у коме, за разлику од „Феликса“, одмах упадају у очи венецијанери, компјутери и стаклени сточићи, приче о Београду, заведене у досије са заједничким именитељем „дискреција загарантована“, тек звуче непероватно.

Нажалост, чак и лепо упакована, истина је сурова: секте, наркоманија, институција и остали пороци сишли су до основних школа, а на површину су испливале тешке пословне преваре, ратне трауме и опште неповерење. Урбана параноја, зачета током безнадежних деведесетих, више не може да се сврста под обичну патологију. Детективске услуге постале су стварна потреба. Најобичнији дневни огласи проверен су репер социјалног мрака: потрагама, пратњом, истрагама, обезбеђењем, присмотром и расветљавањем кривичних дела у Београду се бави десетак агенција звучних имена и бар два пута више анонимних лица који као соло оперативци нуде само број мобилног телефона и доступност 24 часа дневно. (Наставак на 10. страни)

фото: Д. Јевремовић

Откривање туђих тајни

(Наставак са 1. стране)

Први контакт са детективима увек је исти. Клијент позове телефоном, а сурсет се закаже или у агенцији, или негде на неутралном терену, у кафићу или парку, како већ странци одговара. О проблему и врсти услуге коју клијент тражи разговара се искључиво очи у очи. Никад се не зна да је телефон клијента већ прислушкује.

После првог контакта, за све надаље нема правила, ни шаблона. Детективске услуге траже сви – бизнисмени, лекари, политичари, естрадне звезде, професори, обични, скромни људи, образоване даме у годинама... И сви из истог разлога – сумње или очаја, најчешће у последњој фази, кад више не могу да им помогну ни пријатељи, ни полиција, ни надлежне установе. Сви у страху за сопствену главу, дете, фирму или брак.

Има, наравно, и далеко बेинитијих случајева, али ништа мање специфичних за време у коме живико. Како другачије посматрати, него као својестрано друштвени феномен, ситуацију кад се фино обучена дама, факултетски образована, појави у агенцији са кхерком од 25 година и за тражи следећу услугу: да јој агенција обезбеди једног женског агента да излази са њеном кхерком по фирмим београдским клубовима где се окупљају политичари, пилоти, лекари и бизнисмени, не би ли се њена кхерка „неком допаала, па да данас, сутра, осујне породицу“. Јер, ето, била је деицидирана госпоња, „врло је важно с ким се склала брак“.

Због оваквих и сличних случајева (као што је била молба

ИСТРАЖИВАЊЕ „ПОЛИТИКЕ“: ДЕТЕКТИВИ МЕЂУ НАМА

Живот у опасним временима

једног усамењеног нежење из Војводине да агенти, којима у опис посла не спада проналажење будућих, него „залутајезне супружника, ипак запишу број телефона, у случају да „негде налете на жену која би њему одговарала“), многе агенције су у понуду услуга додале и ставку „остало“.

– Некад им ми сами не знамо чиме се све бавимо, док не чујемо захтев клијента – призије Ранко Вукомановић, наводећи још један случај под ставком „остало“ – проверу ткањине. И то су почели да раде откад им је један клијент дошао са узорком жениног доњег рубља и захтевом да провере каков је порекла флака на њему. Као сви прави детективи и агенти „Бонда“ имају добре везе, па је рубље на крају завршило у институту на хемијској анализи.

Двоструки супруг

Провера верности партнера или откривање прељубе спада у рутинске детективске услуге, мада, ништа мање опасне, будући да им мужеве, у којој год од две улоге да се набу, врше нису нимало наивни. Први човек „Феликса“ је склон чак да тврди да можда жене више варају, а мушкарци више лажу, али ни овде правила нема. Сумња у партнера јавља се и код жена и код мушкараца. Углавном код супружника у средњем добу, али и све чешће код партнера који се тек спремају да убу у брак. Некад биде покрива, како покаже детективска провера. У већини случајева, међутим, сумња се покаже оправданом.

Све почне нагањеном. Већини клијената није пријатно да отпочне разговор, али детективи имају такта. Некад падне и покоја суза, а онда се чују исповести које ни најближи никад не сазнају. Што клијент више отвори душу и открије више података, агенти имају јаснију представу о особи којој ће бити невидљива сенка.

Најбоља пријатељица

Пратња (не)верног партнера може да потраје и месец дана, али да се заврши за две недеље. Све зависи од среће и спретности агената, али и од хретвања осумњичене особе. Кад се прибави доказни материјал (фотографије, видео снимци или клијент доведе на места да се сам увери), најће се и на неке неотечкиване моменте, на пример, да муж буде ухањен на делу са љубавником, а не љубавницом.

Случај „двоструког супруга“ за сада се ипак води као најбизарнији у агенцији „Бонд“: рутинском провером човека који је супрузи био сумњив, агенти су открили да дотични седам година одржава паралелно два породична живота – један са званичном супругом, а други са невенчаном, којој се представио као званично разведен. Са обе иду у школу, носе његово презиме и ниједно од њих не зна да на другом крају града има брата.

Кoliko год свака прељуба била специфичан случај за себе, нека општа места ипак постоје: партнери се најчешће

варају са колегама с посла и са најближим пријатељима. У овом другом случају, не само што је лична драма већа међу партнерима кад се карте положе на сто, него што и детективска пратња може да буде осујена.

Агенти „Бонда“ који су на захтев супруге пратили једног Београђанина, сваки дан су доносили исти извештај. Врло чудан: човек је био узоран муж, који редовно иде на пијацу, води дете у школу и не шврља после посла. Кад су се мало замислили над случајем, склопили коџице и променили тактику без знања клијенткиње, резултат је био сасвим другачији. Дотични супруг је био у вези са најбољом пријатељицом своје супруге којој се ова поверила и испричала јој да је ангажовала детективе. Лицемерју ту није био крај – „најбоља пријатељица“ не само што је обнављивала љубавника кад ће бити под пратњом, него је супрузи понудила свесрдну подршку, па чак и новчани – да јој она плати детективе.

Епилог разоткривених прељуба можда највише изненађује. Упркос увреженом мишљењу да детективи растурају бракове, у највећем броју случајева супружници остану заједно. Због дете, имовине, година које су их стигле. Осим ако се не деси случај који се још препричава у „Феликсу“: жена која је тражила да се провери верност њеног супруга, заљубила се у детектива којег је ангажовала.

Гордана Кнежевић